

П. Що е значеніе-то на този стихъ?

О. Язычници-тъ мисляхъ че Богъ щѣше да слуша прошенія-та имъ, защото бѣхъ дългы и много пѣти повторены, но Иисусъ каза на ученицы-тъ си, че туй мнѣніе не бѣше право, и че въ молитвъ не трѣбваше излишны думы да ся говорятъ. Молитвы-тъ ни, колко и да сѣ продължены, не ще бѣждтъ послушаны ако не излизатъ изъ сѣрдце; но ако тѣ излизатъ изъ сѣрдце, колко и да сѣ късы, ще бѣждтъ пріеты отъ Бога.

П. Що е явно отъ това?

О. Явно е че всякой има врѣме да прави тайны молитвы. Ако трѣбва молитвы-тъ да ся продължаватъ единъ, два или три часа, тогава нѣкои може да рекжтъ че нѣматъ врѣме за тѣхъ; но кой може да рече че нѣма врѣме да ся моли Богу 15 или 20 минуты сутринъ и вечеръ? Никой.

П. Спомени нѣкои късы молитвы, които сѣ были послушаны отъ Бога?

О. Молитва-та на мытарь-тъ: “Боже, бѣди милостивъ менѣ грѣшному.” (Лук. 18; 13); и молитва-та на распятый-тъ съ Иисуса злодѣецъ: “Помени мя, Господи, когато дойдешъ въ царство-то си.” (Лук. 23; 42). Тѣя молитвы быдохъ послушаны отъ Бога, защото бѣхъ сѣрдечны.

П. Защо не трѣбва да правимъ дългы молитвы?

О. И тѣй не ся уподобявайте на тѣхъ; защото Отецъ ви знае отъ що имате пуждъ, прѣди вы да му попросите. (Ст. 8.)

П. Монеже Богъ знае отъ що имамы ну-